

zhaja vsak dan, izvemši nedelje in ponedeljka ob 5 popoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Val dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopiisi se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcijski lista „Edinosti“. — Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane združbe z omejenim poročtvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57. Naročnina znaša: Za celo leto K 24— za pol leta 12— za tri mesece 6— Za nedeljsko izdajo za celo leto 528 za pol leta 260

VEČERNA EDINOST

Posamezne številke se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglaš se računajo na milimetre v širokosti ene kolono. Cene: Oglaš trgovcev in obrtnikov mm po 10 vln. Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglaš denarnih za- K 5— vodov mm po 20 vln. Oglaš v tekstu lista do pet vrst K 5— vsaka nadaljna vrsta 2—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev. Oglaš sprejema inseratni oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo v pravi list. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu. Uprava in inseratni oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnehranični račun št. 841.652.

Težišče dogodkov premaknjeno iz ruske Poljske na karpatska bojišča

Ljuti boji ob obeh straneh Duklanskega prelaza. — Rusi zapustili Tarnow? — Nemška blokada Anglije.

Položaj na karpatskih bojiščih.

DUNAJ, 5. (Cenzurirano.) Boji ob Duklanskem prelazu trajajo dalje. Posebno ljuti so postali ti boji v ozemlju na obeh straneh ceste, ki vodi preko Duklanskega prelaza v mesto Duklo, ter pri Mezölaborcu. Rusko vodstvo žrtvuje hektomabre vojakov, da bi doseglo svoj cilj; toda vsi sovražniški napadi se odbijajo od naše utrjene fronte. Več sto mrtvih Rusov leži pred našo fronto. Vkljub temu pa nasprotnik dan in noč obnavlja svoje obupne poizkuse, da bi predri našo fronto, in dovaja vedno nova ojačenja v velike vrzeli, ki jih napravljajo v njihovih vrstah naše strojne puške in naši topovi. Brzko- ne pride sedaj kmalu do spoznanja, da je ta jekleni zid nepredoren.

V Karpatskem lesu dobro napredujejo naši napadi. Dozdevno počasnega napredovanja naših čet ne smemo tolmčiti napačno. Predvsem naš generalni štab nekaj dni sem v svojih poročilih o bojih ni označil nikakršnih krajev, zaradi česar oficijelno ne vemo, kako daleč je prodrl naš napad, ki se kreče že skoraj cel teden na galiških tleh. Ozirati se je tudi treba na dejstvo, da je za pognanje Rusov iz njihovih dolgo pripraviljenih, večinoma močno navladujočih galiških postojank treba skoraj vsepovsod dolgotrajnih in silno težavnih taktičnih obkrojevanj, ki jih morajo naše čete izvrševati po skrajno slabih poljskih in gozdnih potih in stezah preko visokega srednjega gorovja. Vozovi so tamkaj izključeni. Topove je treba razstaviti, municijo in živila pa prenašati s tovornjo živino. S polnim zaupanjem smemo pričakovati nadaljnih dogodkov v gališkem Zakarpatju.

Dobrega pomena so uspehi naših čet v Bukovini. To operacijsko torišče začena sedaj polagoma igrati važno ulogo — v kakih obliki, se najbrž pokaže v kratkem. — (»Tagespost.«)

VOJNI TISKOVNI STAN, 4. zveč. (Cenz.) Težišče dogodkov, ki je bilo doslej na ruskem Poljskem, se je premaknilo v Karpate. Tu se vrše boji na vsej fronti. Posebno trdovratno in težavno se razvija boj okoli Duklanskega prelaza, kjer so zastavili Rusi močne sile. Slaba pota in debel sneg otežujejo operacije. Na vzhodni karpatski fronti so naše čete skupno z nemškimi četami dosegle lepe uspehe. Višok o poteku operacij je popolnoma ugoden, vendar pa je zaradi terenskih težko pričakovati dolgega trajanja težkih bojev. — (»Tagespost.«)

BUDIMPEŠTA, 5. (Cenz.) Iz Bistrice poročajo »Az Est«: V vzhodni Galiciji in Bukovini so Rusi izvršili take premeštitve in koncentracije čet, da je mogoče iz njih sklepati, da se rusko vodstvo prizadeva na vse načine, da vzdrži vzhodno Galicijo in Bukovino za vsako ceno. V Bukovini ujeti ruski vojniki pripovedujejo, da so bile njihove čete odpoklicane izpred Przemysla.

BUDIMPEŠTA, 5. (Cenz.) Iz severovzhodnih Karpatov se poročajo semkaj: V tem ko so naše čete potokle Ruse na to-ronjski črti v bližini Zakle, je dosegel drug del naših moči ob sosednji bereški črti gališko mejo, potem ko se je spoprijel z Rusi pri Halmamezö in Voloczu. V bojni črti je stal slovit bataljon Kossaczkega, ki je tekom dneva trikrat, enkrat pa po tem ponovi naskočil samo sedemdeset korakov oddaljene sovražne zakope. Rusi so se umaknili. 180 ujetnikov je padlo nam v pest.

BUDIMPEŠTA, 5. (Cenz.) Franc Molnar poročajo iz vojnega tiskovnega stana: Miru zadnjih tednov na gališki fronti je sledila živahna bojevitost. Zapadno od Užoškega prelaza se vrše po nastopu bolj-šega vremena močni artiljerijski boji in pehotni spopadi postajajo vedno ljutejši in pomembnejši. Vzhodno od užoške črte se vrše le manjši boji krajevnega značaja. Hudi mraz podpira operacije naših čet, posebno kjer se vrše kretnje po cestah, vendar pa zadevajo operacije povsod na velike ovire, če je treba prodirati s cest v stran. Pred Przemyslom je položaj neizpremenjen.

Rusi zapustili Tarnow?

BUDIMPEŠTA, 5. (Cenz.) Vojni poročevalec »Az Est« poročajo: Na fronti ob Nidi trajajo artiljerijski boji in obojestranski pehotni napadi. Rusi so zaradi avstro-ogrškega obstreljevanja iz najtežjih mož-narjev zapustili Tarnow. Rusi vzdržujejo le še postojanke na gričevju v ozadju. Ob Dunaju in Biali je živahno delovanje. Težišče sedanjih bojev pa je v duklan-skem ozemlju, kjer Rusi z zbranimi moč-nimi silami na tem prelazu pritiskajo na sosednje prehode. Namen, ki ga najbrž za-sledujejo Rusi, je očitno to, da bi, kolikor mogoče, paralizirali uspehe zavezni-kov v Uzoku in v vzhodnih Karpatih.

Tempo karpatskih bojev trpi vsled visokega snega, vendar pa se tjakaj premešče-ne nemške čete popolnoma odlično ponašajo, dasiravno niso navajene na razmere tamošnjega ozemlja.

Pripomba: Čudno se nam zdi, da tako važnega dejstva, kakor je zapustitev Tarnowega, največjega mesta srednje Galicije, ne omenja nobeno avstrijsko poročilo, niti uradno niti neuradno, in da ve o tem domnevem dejstvu poročati samo budimpeštanski »Az Est«.

Car na bojišču.

PETROGRAD 5. (Petrogr. brz. ag.) Car Nikolaj je danes prispel na fronto.

Z nemško-francoskega bojišča. Razmere v Dünkirchenu in Boulogne. — Angleški transporti.

KODANJ, 5. (Kor.) »National Tidende« javlja iz Kalundborga: Kapitan norveškega parnika »Diana«, ki se je povrnil iz Dünkirchena, je poročal, da vlada tam velika nervoziteta. V tistih 12 dneh, ko je bila ladja tam zasidrana, so letalci petkrat bombardirali Dünkirchen. Boulogne da je popolnoma pod angleško upravo. Ustanovljena je tam angleška pošta in angleška cenzura. Sicer da je mesto le velika bolnišnica. Od srede januarja prihajajo velike angleške transportne ladje.

Boj z letali.

MUELHEIM NA BADENSKEM 5. (Kor.) Ob 1/2 uri popoldne je vrgel neki sovražni letalec na Muelheim več bomb. Dve ste padli 100 metrov oddaljeno od garnizijske bolnišnice na neko njivo, kjer ste se razleteli, ne da bi bili napravili kako škodo.

Japonski instruktorji na francoskem in angleškem.

GENOVA, 5. (Kor.) Listi javljajo, da je dospelo v Marzilio 118 japonskih instruktorjev. Nekaj je določeni za Angleško, ostali se pridrele francoski težki artiljeriji.

Vojna sila Anglije.

LONDON, 5. (Reuterjeva pisarna.) Pro-račun za vojsko je bil objavljen danes. Računa vojno silo treh milijono mož v združenem kraljestvu in v kolonijah, ne glede na čete v Indiji.

Napoved nemške blokade.

PARIZ, 5. (Kor.) K napovedi blokade od strani nemške vlade piše »Baseler Anzeiger«:

Če je Anglija, kakor se zdi, postavila načelo, da gre moč pred pravico, potem se mora tudi Nemčiji priznati pravica do podobnega postopanja. Sedaj se maščuje, ker niso nevtalci takoj iz začetka protestirali proti postopanju angleških ladij. List opozarja na to, da se je Angliji posrečilo prisiliti vse nevtalne države, da so izdale prepovedi izvoza absolutne in pogojne kontrebande ter naglašala razliko v tolmachenju. Dočim je pri ameriškem blagu stvar vojskujočih, da preprečajo prevoz kontrebande, morajo v Evropi nevtalci sami čuvati nad tem, ker je koncem konca v efektu podpiranje Anglije.

List zaključuje: Nemčija se postavlja na stališče, da se je v Angliji kršilo medna-rodno pravo ter podaje v svojem utemeljevanju dokaze za to. Tajni ukaz angleške admiralitete mora neizmerno kompli-cirati položaj. Vprašati se more tu, ali ni tu — če niso narodi, ki plovejo po morju, protestirali — podan slučaj, da so nevtalci zanemarili svoje pravne vojne dolžnosti ter da se je zato bati postopanja nemških podvodnih čolnov potom represalij tudi proti nevtalnim ladjam. Zgledi niso posebno razveseljivi, ali ravno po-kojstrenje situacije dovede morda do tega, da se nevtalci slednjič osokole, da bodo zahtevali spoštovanje pred svojimi pravicami. Gre za resnejše stvari, nego se je mislilo doslej. Naraščajoča draginja govo-ri jasen govor.

AMSTERDAM, 5. (Kor.) »Handelsblad« javlja: Danes ob 11. uri predpol dne se je vršila izredna seja ministrskega sveta, v kateri so razpravljali o nemški uradni raz-glasitvi, s katero se angleška vodovja proglašajo kot vojno območje. Kakor doznaje ta list, vlada še ni dolo-čila svojega stališča, ker je glede nekate-rih točk zahtevali še pojasnila. Holandsko časopisje izraža bojazni o no-vih nevtalnostih za nevtalno plovbo. »Het Nieuwe Courant« opozarja na da-našnje angleško grožnje težjih odredb proti nemški trgovini, ki bi se mogle na-našati tudi na nevtalno plovbo.

V listih se izraža nazor, da se plovba ne ustavi.

Tako javlja »Handelsblad« iz Rotterda-ma, da so tamošnji lastniki ladij izjavili, da nemško posvarilo nič ne izpremeni na se-danjem stanju, ker so bile že pogreznjene trgovske ladje v Severnem in v Irskem morju.

»Nieuwe Rotterdamse Courant« piše, da za sedaj — kakor glase poizvedbe pri velikih plovnih družbah — žele vesti se pričakovaje. Ker odredbe nemške vlade stopijo še le z 18. februarjem v veljavo, more se čakati na razvoj dogodkov. Angleška vlada ukrene brzokone protiodred-be, katerih obseg in učinkovanje na var-nost plovbe se v tem trenutku še ne da presojati. Mogle bi nastopiti druge okol-nosti, po katerih bi se nevtalnost za nevtalno plovbo moga zmanjšati. Posebno je vpoštevati, da so odredbe Nemčije na-perjene proti interesom Anglije in ne proti nevtalnim trgovskim ladjam kakor ta-likim, ter da je Nemčija pripravljena, kolikor le možno ozir jemati na interese nevtalnih.

Turčija proti trosporazumu.

RIM, 5. (Kor.) Vesti v »Secolo« iz Kaire, da so močne čete Senusijev po pregnanju angleških oblasti zasedle Sivah, pripomi-nja »Messagero«: Angleško - egiptov-ske policijske čete, ki so čuvale obrežje, da so postopale skupno s Senusiji. Angleš-ke oblasti niso doslej oficijelno potrdile tega dogodka.

Ruske in angleške obljube Perziji.

CARIGRAD, 5. (Kor.) Tukajšnji per-zijski list »Haver« je doznal iz Teherana, da Rusija in Anglija poizkušata vse mož-no, da bi sklonila Perzijo, da ostane nevtal-na. Obljubila ste le haje, da boste respek-tirali neodvisnost in notranjo svobodo Perzije in da ne boste tudi nasprotovali celo ustanovitvi velike šitske države Per-zijske, vlada pa da ne uvažuje teh obljub. Rusi so šli tako daleč, da so grozili z zasedenjem provincij Ghilan in Mazau-daran. Perzija je odgovorila, da bi bila v trenutku, ko bi bila ogrožena perzijska mesta ali pristanišča, prisiljena v napoved vojne.

Srbske in črnogorske vojne stroške plača trosporazum.

ZENEVA, 5. (Cenz.) Včerajšnja »Liberté« priobčuje oficijelno izjavo, da trosporazum jemlje vse vojne stroške Srbije in Črnogore, kakor tudi onih dežel, ki bi v bodočnosti še pomagale trosporazumu, na svoj račun. Kakor pripominja list, pomenja ta sklep prvi oficijelni korak v stvari po-gajanj za japonsko pomoč.

Izmišljena vest o vplivanju Nemčije na Bolgarsko.

BEROLIN, 6. (Kor.) Wolffov urad: Po poročilih iz Bolgarske zatrjuje »Adeverule«, da je Nemčija zahtevala od Bolgar-ske podpis pogodbe, s katero naj bi se Bolgarska zavezala, da napade Rumun-sko, ako bi Rumunska začela sovražnosti proti Avstro - Ogrski. Bolgarska pa da je ta namisel Nemčije odklonila brezpogoj-no. — Ta objava »Adeverule« je izmišlje-na v vseh podrobnostih.

Podjetja sovražnih držav v Rusiji. — Kitaj poddržavlja rudnike.

CURIH, 5. (Kor.) »Neue Züricher Zeit-ung« je izvedela po svojem privatnem dopisniku iz Petrograda: V smislu izvršil-nih določb finančnega ministra k določ-bam o podjetjih pripadnikov sovražnih držav se pri vseh v sovražnih državah ustanovljeni in v Rusiji dopuščeni pod-jetjih, in pri tistih tvrdkah, ki so jim last-niki podaniki sovražnih držav, namestijo nadzorovalni uradniki, ki dobe razsežna pooblastila, da morejo strogo nadzorovati obrat, dohodke in izdatke podjetij. Isti list je doznal po svojem privatnem dopisniku, da je kitajska vlada sklenila poddržaviti vse železninske rudnike, v ko-likor nimajo izomerci dotičnih koncesij, ali v kolikor ne deluje pri njih izomcerski kapital.

Vojna in trgovina.

LONDON, 5. (Reuterjeva pisarna.) Ne-ka izjava vnanjega urada o sklepu nem-škega zveznega sveta glede kontrole nad živili pravi, da ta sklep ustvarja nov polo-žaj ter da konfiskacijsko sodišče radi to-vora »Wilhelmine« najbrže sklene, da pro-uci ta položaj. Izjava potrja, da imajo last-niki ladij in blaga dobiti poseben odlok, da pa se ni še nič sklenilo, naj se odneha od prejšnjih običajev. Očitveni namen nem-

ške vlade, da bo s podvodnimi čolni po-grezala trgovske ladje, ne da bi jih spravl-jala v pristanišča, skrbela za možvo in jemala ozira na življenje civilnih oseb, kakor tudi prejšnji napad na neko bolniš-ko ladjo: vse to stavlja v ospredje resno vprašane, ali naj ne ukrene Anglija težkih odredb proti nemški trgovini. Ali če bi se imelo to skleniti, se bo zadostno skrbelo za to, da nevtalne ladje, ki so nastopile vožnjo, predno je izšlo posvarilo, ne bodo trpele nikake škode.

V pospeševanje ameriške trgovine. — Ame-rika naj preskrbi svet z živilji.

LONDON, 5. (Kor.) Reuterjeva pisarna javlja iz Washingtona dne 4. t. m.: Predsednik Wilson je v nekem govoru pred trgovinskimi zbornicami Združenih držav podrobno razpravljaj vprašanje iz-premembe zakona proti trustom, da bi bilo eksportierjem dovoljeno, ustanavljati v svrhe izvoza skupna zastopstva v ino-zemstvu. To idejo so vodilni trgovci pri-poročali kot potreben korak v pospeše-vanje trgovine.

Predsednik je izvajal nadalje, da bo na svetu kmalu vladalo pomanjkanje na ži-vilih. Dolžnost Amerike da je, da preskrbi svet z živilji. Zato je potrebno, da Ameri-ka pomnoži svoja polja za nasade.

Odklivanje obeh domobranskih ministrov.

DUNAJ, 6. (Kor.) Armadni naredbeni list priobčuje sledeči enako se glaseči ce-sarjevi ročni pismi ministroma baronu Georgiju in baronu Hazaju:

»V ponovno priznanje Vašega zelo za-služnega delovanja, posebno v stvari pri-prave namembne bojnih sil za armado na bojišču, vam podeljujem vojaški za-služni križec I. razreda za vojno dekar-cijajo.«

Smrt generala Appela.

DUNAJ, 5. (Kor.) Smrt zbornega povelj-nika, generala infanterije barona pl. Appe-la je vzbudila povsod veliko sočutje. Po nalogo cesarjem je grof Paar poslal vdovi pokojnika sožalno brzojavko. Pri blagoslovljenju pri bivališču je zastopal cesarja vrhni poveljnik bojnih sil na Bal-kanu, nadvojvoda Evgen. Truplo so pre-peljali na Dunaj in je pokopljeno v soboto popoldne na centralnem pokopališču.

Izpremembe pri ravnateljstvu c. kr. drž. železnic v Trstu.

TRST, 6. (Kor.) Ravnatelj c. kr. držav-noželeznškega ravnateljstva v Trstu, dvorni svetnik Aleksander Galambos, je bil na lastno prošnjo trajno umirovljen in zapusti te dni Trst. Cesar mu je ob tej priliki podelil koturski križec Franc Jo-žefovega reda.

Za njegovega naslednika je bil imeno-van dosedajni ravnateljev namestnik za administrativno službo pri c. kr. državno-železniskem ravnateljstvu na Dunaju, dvorni svetnik Dr. Rudolf Schmitz, ki je svoj čas več let deloval pri tržaškem ravnateljstvu kot komercialni referent.

Za svoje padlih pred šestimi meseci. - Vprašanje aprovizacije. - Novi davki in vojniki na bojišču.

Korespondenca »Austria« javlja, da so šli člani predstojništva vojnega komiteja krščansko socialnega združenja k mini-strskemu predsedniku grofu Stürgkhu, da se pogovore žnjim o stvareh, ki so v zvezi z vojnimi položajem.

Glede za posebno nujno označenega vprašanja preskrbe sivocev po njih, ki so padli pred šestimi meseci in ki jim podpre sedaj odpadejo, je mogel ministrski pred-sednik priobčiti, da se tozadevna pobuda krščansko-socialne stranke, naj se v Av-stro-Ogrski poskrbi s provizoričnimi na-redbami, uresniči v najbližjem času, ter da se tudi že izdeluje končno veljavni zakon za vojaško oskrbo.

Glede vprašan aprovizacije je pritr-dil ministrski predsednik nazoru govornika deputacije, da preskrba Cislajtanijs s krušnimi pridelki iz produkcije v tej po-lovici države ni možna v polnem obsegu. Vlada bo z vso energijo nadaljevala pri-zadevanja, da bo mogla dobiti na Ogr-skem zaloge za potrebe toistranske polo-vice države.

Končno je ministrski predsednik obljubil intervencijo glede nastalega zastajanja iz-plačil za rekvizicije. Deputacija je naglašala, da naj bodo vojniki na bojišču kolikor le možno malo prizadeti po novih davkih. Odposlanstvo se je zahvalilo ministri-

skemu predsedniku za njegova ljudstvu naklonjena prizadevanja.

Pri naših avljatikih.

Nekoliko velikih zelenih šotorov, skoraj takšnih, v kakršnih se videvajo pri nas veliki cirkusi, za njimi pa velik prostor, poln raznovrstnih tovornih voz, še bolj v ozadju pa široko polje, ravno, dolgo par kilometrov: to je taborišče dveh naših avijatiških oddelkov v bližini nekega večjega poljskega mesta. Okoli onih šotorov in voz pohajajo častiiki, večinoma močni ljudje, visoki, ki se odlikujejo z nekim posebnim ponosom, ki se mnogo bolj opa-ža pri njih, nego pri drugih. Med njimi je znamenitih ljudi, ki so si pred vsem svetom pridobili slavno ime s svojimi drzmi-mi poleti. Gotovo ga ni med njimi častni-ka, ki ne bi bil odlikovan z enim ali več častnimi znamenji, in prav tako tudi skoraj ne podčastnika, ki so jim dodeljeni. Pa tu tudi res, da ni šala biti avijatiški častnik, ako je kje in to v največji meri treba drznosti ter hladnokrvnosti in bi-strosti, je treba tu. Vsi so nekako zamišljeni, vedno mislijo samo na svoje aparate in menda ne mine ura v dnevu, da ne bi stopil vsak k svojemu aparatu ter ga ogledal, kakor bi ga hotel vprašati, ali ne potrebuje nečesa, samo da bi v resnici ne nedostajalo nečesa.

Zunaj je naravnost najrže vreme, da ne more vzleteti noben aeroplan. Stroji stoje v hangarju drug poleg drugega, — molče in se ne premičejo. Človeku, ki jih gleda, se zdi naravnost nemogoče, da se more tak stroj vzdigniti po par tisoč me-trov v zrak in da more odtamkaj povzro-čati toliko zla. Ogledujemo stroje in opa-žamo, da ima marsikateri med njimi po-krilih veliko število lukenj, ki so belo za-lepljene, a povsod je napisan kak kraj in datum. To so rane, ki jih je dobilo letalo, ko ga je napadel sovražnik, pa mu niso škodovali toliko, da ne bi se mogel vr-niti. Mnogo letal ima nešteto takih be-lih krpic, pa vendar še dobro služijo svo-jemu namenu in upa še nadaljnji uspehov. Aparati, ki se jih poslužuje naša armada, so proizvod neke nemške vrške in se govori, da so jako dobri. Seveda obstoja-jo še vedno tudi pogreški, ki jih sedaj še ni bilo mogoče popraviti. Po par letih bo rečeno tudi to vprašanje in zgrajeni bodo taki aparati, ki bodo letali brez ropota-nja, in bodo konstruirani tako, da jih so-vražnik ne bo mogel ne videti ne slišati.

Vsako letalo ima neko znamenje, po ka-terem ga je mogoče spoznati v višini. Ruska imajo modrobeli krog, francoska narodno francosko trobojnico, naši črno-belo zastavico, nemški kakor so sedaj v službi, pa rdeči križ na belem polju. Rde-či križ je postavljen na spodnji strani aparata, da ga morejo videti in spoznati nemške čete in da ne streljajo nanj. To-da enako znamenje se nahaja tudi na zgor-njem delu aparata. Zakaj? Odgovor na to daje dogodek, ki se je zgodil začetkom vojne. Nekje, visoko v zraku, sta se sre-čali neko naše in neko nemško letalo. Nemško letalo je bilo nad našim in ker ni videlo znamenja, ki je bilo samo na spod-nji strani aparata, je začelo streljati na naše letalo. Toda naš letalec se ni dal u-gnati. Nemec ni dobro meril in tako sta se končno vendarle oba letala spoznala po znamenjih in se še fotografirala drug dru-gega. Od tega trenutka imajo vsa nemška in tudi vsa naša letala običajno znamenje tudi na zgornji strani aparata.

Kako je orožje, s katerim so oborožena letala? Majhni in ozki tulci iz medovine, veliki komaj kakor pest, to so ročne bom-be in teh vznak letalec toliko s seboj, ko-likor jih pač more nesti letalo. To ni ravn-o nevarno orožje in služi v prvi vrsti za to, da se nekoliko preplaši sovražnika. Vendar pa zamorejo, če so srečno vrže-ne, pobiti dosti ljudi. Vrh tega imajo le-talci tudi drugo vrsto bomb, ki so veliko bolj nevarne in katerih zamore vzeti le-talec s seboj samo dve. S temi bombami je težko pogajati iz višine in je tudi ne-varno, spuščati se žnjimi na zemljo. Za-to jih letalci vedno preje, nego se ž njimi spušte na zemljo, pomečejo na tla. Če pade taka bomba v kako sovražno mesto ali v sovražno taborišče, ali v njihove utrdbे, napravi prave strahote. Če pade med mo-štvo, jih obleži najmanj deset mrtvih. — Naboji, ki se nahajajo v tej bombi, je tako močen, da kose železa, s katerih je nare-jena bomba, popolnoma razprši na sto-tine malih drobcev, ki sejejo smrt v so-vražnih vrstah.

Eksistira pa še neko drugo orožje, o katerem se zdi, da je sploh najbolj ne-dolžno, a zamore napraviti ogromno ško-do. To so namreč jeklene puščice, ki jih ima letalec vse polno s seboj. Če zapazi potem letalec kako četo, ki gre v tabo-rišče, ali pa sploh kako četo, začne me-

tati kar cele pesti teh pušic nanjo. Te železne pušice padajo vsled svoje teže proti zemlji z ostro naprej in zadobijo pri padcu z vsakim metrom toliko hitrost in silo, da zamorejo prebiti človeka, na katerega padejo, od rane do noge. In kar je še najbolj zanimivo: na človeku, ki ga je zadela taka pušica, ni videti drugega, nego samo dve rani. Eno na rami ali glavi, kamor je pač zadela, drugo pa spodaj, kjer se je ost prebila skozi telo in se potem zarila do meter globoko v zemljo. Ker potrebujejo te pušice le nekaj časa, da padejo na zemljo, se letalo navadno že daleč umakne, predno prično padati žrtve, zadete od pušic.

Važnejši, kakor vse te bombe in pušice na aparatu, je fotografski aparat, s katerim fotografira letalec sovražna mesta in pozicije. Ta aparat je nekaj najbolj dovršenega, kar eksistira v fotografski umetnosti. Napravljen je v formi velike pištole, tako, da je lahko operirati z njim iz zraka. Če se torej letalec vzdigne dovolj visoko nad sovražno mesto, obrne samo to svojo fotografsko pištole navzdol in dobi v kratkem sliki, ki jih je hotel naslikati. Ko je izvršil vse, kar mu je bilo naročeno, se vrne nazaj, nakar se takoj prične sliko v taboščicu izdelovati. Dvajset minut po njegovem dohodu, ima že povelnik na svoji mizi sliko sovražne pozicije, na katero je treba izvršiti napad. Avijak se zopet vrne v svoj hangar, pregleda svoj aparat, ga dobro očisti in eventualno tudi popravi, nato pa čaka zopet novih povelj, da odleti na nove linije.

Kako je na Srbskem.

Tedeschi, poročevalci rimske „Tribune“ opisuje v svojem listu svoje potovanje v Niš. O Nišu in o življenju tamkaj pripoveduje:

„Niš. Pestra zmes ljudstva napolnjuje kolodvor. Kakor je umevno, je tu predvsem največ vojakov, potem pa seljakov, žensk, ranjencev in bolnikov. V zraku se čuti duh karbola, pomešan z vsemi drugimi najraznovrstnejšimi duhovi. Med ljudmi, ki hite na vse strani, stoji skupina oseb, ki pričakuje bogve česa in bogve že kako dolgo. Mudi se jim vsakamor, kjer je kaj prostora na praznih tleh. Pa nič ne govore, nikakega občutka ni v njih. Iz teme se pomoli nemirno in nepokojno četaš. Nekoliko častnikov, dva trije železniški uslužbenci. „Je še kak voz?“ „Ga ni.“ „Je še nekoliko voz, ali te hranijo za ruski Rdeči križ, ki je prišel z nani. Toda to nas ne zadržuje. Neprekinjene in brezkončne vrste trenov in topov so globoko razrile cesto, ki vodi v Niš, in če nas kdo vodi po tem blatu, se pot s kolodvorca v Niš ne zdi preveč dolga. Kakor večina mladih balkanskih mest, mesto Niš še ni dograjeno. Okoli starega razpadlega turškega mesta se je razvil načrt novega mesta, mesta z dalekosežnimi nadejmi optimista, ki ima neomajno vero v svojo bodočnost. Široke in ravne ulice, ki se jim odpira up, da se razvijejo in bulvarje, ko vzraste drevje, ki jih opasuje, ko bodo hiše od njih številnejše in elegantnejše. Razsežna tržišča, po katerih danes se raste trava, ki pa postanejo kdaj lepi trgi. Tupatam javna poslopja v običajnem poluruskem in poludnjanskem slogu, a udobna, zračna in ponekod tudi s skromnimi nagibi ki monumentalnosti.

Nišu se živi na navaden način, in jaz, ki sem bil, spominjajoč se Belgrada po balkanski vojni, pripravljen na pusto, obupano mesto, bil sem presenečen še tem bolj, čim globlje sem se vglabljal v današnje glavno mesto srbsko, čigar prebivalstvo je zrastle po pribegu beguncem od 25 na 150 tisoč duš. Bede in pomanjkanja ni videti, mesa je v preobilici. To se kaže že v tem, da telečine sploh ni mogoče prodati. Tako se dogaja, da se dobivajo v Nišu mnogo lažje velikanski bifteki, krasna kuretina in vino, nego prenočišče v postelji. „Ali imate cigarete?“ sem vprašal gospode, ki katerim sem pristopil. „Nimamo“, je bil odgovor; švabi so razrušili tovarno; toda tobak imamo.“ Tobak se dobi prav lahko, kruh pa ne. Na moje vprašanje po kruhu sem dobil zanikajoč odgovor z dostavkom: „Danes zvečer že ni več kruha. Moko imamo, toda pekarni nimamo. Zato si pečemo kruh sami, toda samo toliko, kolikor ga potrebujemo na dan.“ (Posneto po „Bohemiji“).

Vojni poročevalci londonskih „Daily News“, Travelyan, ki se nahaja na Srbskem, piše svojemu listu iz Niša:

„Kakor se uradno javlja, se nahaja na Srbskem poleg ranjencev in utrdbina teh se nahaja v Nišu. Večina jih je svobodnih in se počutijo popolnoma dobro. Ne morejo pa dobiti tople obleke in se ne morejo preoblačiti. Toda tudi mnogim srbskim vojakom se ne godi bolje. Ujetniki trpe enako bedo kakor drugi in se ne pritožujejo. Srbija je glede na bolnišnice sicer napredovala po balkanski vojni, toda število domačih in tujih ranjencev je tako veliko, da mala poljedelska država s 4 milijoni prebivalcev nemore zadostiti tako velikim zahtevam. Dasiravno Anglija in druge države pošiljajo veliko množino materijala, se ni izpremenila velika beda, ki sem jo videl. Brema, ki ga prenaša ta mala, izolirana država, se bi konaj moglo še povečati. Dobro in slabe bolnišnice nimajo niti najpotrebnejših stvari. Sedaj se nahaja na Srbskem od 100.000 ranjencev. Begunci niso združeni v velikih koncentracijskih taborih, temveč so kakor Belgijci v Angliji, nastanjeni posamezno po mestih in po deželi. Bog vedi, kaj bo s kmetijskimi posestvi in kdaj jih bodo obdelavali ljudje! Na Angleškem govorimo o dolgi vojni. Dolga tudi bo vojna, toda učinke dolge vojne je mogoče videti na Srbskem po

posledicah šestmesečne vojne, dosedaj uspešne za Srbijo — toda ob kakih žrtvah!“

Navedli smo glasova dveh listov, prijateljskih Srbiji, ki si pa očitno nasprotujeta, kar se tiče življenja. Pred kratkim je tudi neki madžarski list zavračal pripovedbe o pomanjkanju življenja v Srbiji. Zdi se, da je življenje, posebno mesa, dosti in da beda, o kateri piše angleški častnikar, se nahaja na zdravstveno oskrbo bolnikov in ranjencev, na nedostatek udobnosti, prenapolnjenost glavnega mesta in silno ogroženo poljedelstvo v slučaju daljšega trajanja vojne, ki je odvzela vse moške delavce kmetiskemu delu. (»Pravo Lidu«).

Hrvatsko-slovenski klub.

Dne 4. februara je bila v Ljubljani zbrana pod predsedstvom načelnika dr. Korošca parlamentarna komisija Hrvatsko-slovenskega kluba. Poleg načelnika Dulibič, dr. Krek, Fon, dr. Susteršič in dr. Korošca so bili navzoči poslanci: Dr. Grafenauer. O seji priobčuje »Slovenec« to - le poročilo:

Najpreje je poročal načelnik dr. Korošec o političnem položaju in raznih posredovanjih pri osrednji vladi. Nato je parlamentarna komisija Hrvatsko-slovenskega kluba obširno razpravljala o sedanjih političnih razmerah v monarhiji s posebnimi ozirom na hrvatsko-slovenski narod. Dolgotrajne debate so se udeležili vsi člani parlamentarne komisije. Napravili so se važni sklepi, med drugimi tudi glede na cenzuro in nove davke. Sklepi se svoečasno objavijo. Splošno se je obžalovalo, da se vsaj za par dni ne skliče državnega zbora, da bi ljudski zastopniki, ki stoje na politično najbolj ogroženi točki monarhije, v tem za monarhijo in razvoj hrvatsko-slovenskega naroda odločilnem času povedali svoje mnenje.

Nato se je zelo natančno razpravljalo o gospodarskih težnjah posameznih pokrajin, ki so zastopane v Hrvatsko-slovenskem klubu.

Glede na aprovizacijo civilnega prebivalstva se je poudarjalo, da se je dualizem skazal v tem oziru kot najnevarnejša ovira. Vojaška uprava ima možnost, da enotno nastopa glede revizije življenja v obeh državnih polovicah, dočim nima naša državna polovica nobenih pravic, da bi za svoje civilno prebivalstvo rekvirirala živila na Ogrskem. Navajali so se slučaj, da se je zadnje čase na Ogrskem za naše prebivalstvo kupljeno žito rekviriralo, in sicer tako, da so dotične naše trdnje imele pri tem občutno škodo. Vsed teh razmer so vse dosedanje vladne naredbe ostale brez vsakega haska. Tudi »Družba za nakup in revizijo življenja«, ki bi imela delokrog samo v naši polovici, bi nikdar ne dosegla svojega namena in zato so se vsi zastopniki hrvatsko-slovenskega ljudstva v parlamentarni komisiji izrekli, da naj vojaška uprava svoja na Ogrskem rekvirirana živila oddaja tudi za civilno prebivalstvo tostranske državne polovice. Obžaluje se posebno, da ne vodimo nikake konsumne statistike. Nujno se nasvetuje, naj vlada takoj izda tarifarne odredbe, s katerimi se prepreči do zdaj marsikje poskušano oškodovanje prebivalstva od strani mlinarjev. Za aprovizacijo Primorske in Dalmacije se je zelo občutno skazala pomanjkljivost prometnih sredstev. Dalmacija, ki potrebuje približno 1 milijon stotov žita na leto, je malodane popolnoma odrezana od drugega sveta.

Glede na vojaške datjave se je izražala želja, da se glede oprostitve za gospodarstvo nujno potrebnih moških oseb postopa tako, kakor na Ogrskem, kjer se take osebe oproščajo vojaške službe. Nasvetuje se, naj se pred vsem za gradnjo cest in za razne druge vojaške potrebe porablja vojni ujetniki in se tako ohranijo poljedelstvu in vinogradništvu neobhodno potrebne delavske moči. Vojni ujetniki bi se dali tudi uspešno uporabiti pri različnih melioracijskih podjetjih. Naročilo se je predsedstvu, da naj posreduje za nabavo modre galice, oziroma perocida. Obžalovalo se je, da je poljedelski minister dobavo vina za vojaštvo, katerega ima Ogrska dve tretjini, mi pa samo eno tretjino dobaviti, izročil neki dunajski tvrdki, ne pa naravnost producentom na veliko škodo zlasti vinarskega združenstva. Načelstvu se je tudi naročilo, da z ozirom na mnogoštevilne pritožbe kmečkega ljudstva posreduje, da se takoj izdajo izvršilni predpisi k že objavljeni vladni naredbi, s katero se določilo, da se doslej najete živali in vozovi odkupijo.

Parlamentarna komisija bo v kratkem zopet nadaljevala svoja posvetovanja.

Strossmayer.

(Ob 100letnici njegovega rojstva.)

Resnično jugoslovansko srce se ogreva ob tem imenu kakor pod žarki solnca z jasnega neba. Saj je tudi on nosil nas vse v svojem ljubečem srcu velikega, najidealnejega hrvatskega patrijota, mecena, podpiratelja vsakega narodnega snovanja, prospeševatelja vseh kulturnih stremljenj.

Sto let je minulo, kar se je ta veliki mož rodil svojemu narodu. Dne 4. t. m. je bila obletnica rojstva Josipa Strossmayerja. Rojen je bil leta 1815, a umrl je leta 1905!

Ime Strossmayerjevo je spojeno v kulturni zgodovini hrvatskega naroda z vsemi kulturnimi institucijami tega naroda. Vseučilišče, akademija, galerija slik, s temi toriči hrvatske kulture je spojeno ime velikega biskupa, kajti v prvi vrsti njegova zasluga je bila, da so bile izročene narodu in da je Hrvatska stopila v krog kulturnih narodov.

»Hrvatski Pokret« vprašuje povsem umestno:

Kdo od nas si more prav predočiti bedno stanje hrvatske kulture v onem času, ko je Strossmayer začel delovati v javnem življenju za narodno povzdigo? Če primerjamo današnje stanje kulturnega življenja na Hrvatskem s sedanjim, kak oigromen korak je to!

Tedaj je bila beletristika v najprimitivnejšem stanju; o umetnosti ni bilo govora. In sedaj! Že pri prvih pripravah za akademijo so se že pojavljala dela, ki so gledala narodni zgodovini v oči in govorila: tako ne sme ostati dalje. Začelo se je pravo beletristično delo.

Ali akademija sama ni mogla ustrezati narodnim potrebam. V najboljšo podporo jej je trebalo vseučilišča. Tudi tu je bil Strossmayer prvi, ki je pritegnil narodne predstavitelje, da so ustanovitev te konstitucije sprejeli kot svojo nalogo. Vseučilišče je že v prvih treh letih prineslo novega življenja na Hrvatskem.

Čim je bilo vseučilišče zagotovljeno, lotil se je Strossmayer ustanovitve svoje galerije slik. Šele zadnja generacija je začela umevati pomembnost tega instituta. Ne more se govoriti o direktnem ustvarjenju hrvatske umetnosti, ker umetnost in znanost ne morete biti last same enega naroda; ali da so Hrvatje dobili svoje hrvatske umetnike — to ima svoj podlag v Strossmayerjevi galeriji.

A kje so vsa druga dela, ki jih je izvel Strossmayer! — vzklika »Pokret« nadalje. Knjige o njem so opisali Smičiklas, Cepelič in Pavič. Ali še bo treba knjig in razprav o Strossmayerju. Kako delo je na primer njegova cerkev v Djakovem! Pak Strossmayerjevo javno delovanje, njegovi nazori o svetu, o veri, o umetnosti, o narodu in narodnosti, o razmerah naroda — vse to še čaka svojega peresa.

Strossmayer je izpolnil svoje življenje z delom za hrvatstvo in jugoslovanstvo v kulturnem, političnem in cerkvenem pogledu. Njegovo življenje je bilo tesno spojeno z napredovanjem hrvatskega naroda in marljivi ljudje so izračunali, da je izdal v ta namen okroglo pet milijonov kron!

Interesantni so njegovi stiki s predstavitelji Slovanov, z velikimi ljudmi tujih narodov, njegova korespondenca z njimi, njihove misli o bodočnosti našega naroda, njegovi načrti in težnje, ki jih je, primerom danim razmeram, začel tudi uresničevati.

Posebno prisiščni so bili njegovi odnosi do drugih Slovanov. Na otvoritvi vseučilišča v Zagrebu je rekel slovenski poslanec: Vaše vseučilišče je tudi naše! — a Strossmayer je odgovoril: »Zlate besede res, polne nade in tolažbe! Ko sem čul te lepe besede, me je obšla solza radosti. Bodimo slovenskim bratom hvaležni in pokažimo jim ob vsaki priliki, da je njihova rana tudi naša bol, da je njihovo veselje tudi naša radost!«

Taka toplota je karakterizirala Strossmayerja! Zato se tudi mi iz polnega srca spominjamo Strossmayerjevega rojstva in le obžalujemo, da razmere ne dopuščajo, da bi ta dan primerno proslavili.

Lepo pravi »Hrvatski Pokret«: »Ravno sedanja vojna meče svitlo luč na osebo velikega človeka. V žaru tega svetovnega požara se dviga monumentalnost njegovega dela, v seju osvetljenja se vidi osebnost jasneje. Tako je vedno. Šele v razburkanih razmerah vidimo ono, za kar se v normalnem času manje zanimamo. Dokaz, kako velik človek je bil on, Strossmayer, leži v tem, da se ga narod spominja tudi danes, v teh izredno resnih in velikih časih. Zgodovina gre s težkimi koraki in počasi, ali gotovo pride do miru narodov. A do tedaj ne smemo pozabljati na svete zapiske Strossmayerjeve, ampak jih treba v mirnem tekmovalju nadaljevati in izpolnjevati.

Zaključujemo z lepim pozivom »Pokret«: »Hvaležni bodimo Previdnosti, da nam je dala Strossmayerja in ga nam tako dolgo ohranila!

Razne politične vesti.

Usmrčenja v Sarajevu. Kakor smo že poročali, so bili dne 3. februara na smrt obsojeni trije sokrivci na umoru prestolonasledniške dvojice, usmrčeni. Justifikacija, ki jo je izvršil sarajevski rabelj Alojzij Seiffert, se je vršila ob 9 zjutraj na dvorišču trdnjavske jetišnice. Občinstvo ni bilo pripuščeno. Ko je bila zločincem po kratkem utemeljevanju prečitana razsodba, so bili odvedeni na morišče, kjer so bile napravljene tri vislice. Vojaki so v četverokotu zaprli prostor. Prvega so peljali k vislicam učitelja Veljka Čubriloviča. Stopil je k duhovniku, poljubil trikrat razpelo in rekel duhovniku: »Pozdravite moje sorpogo in ji recite, da mišlim v tem trenutku nanjo.« Mirno se je dal zvezati. Ko je bil že na vislicah, je zaklical: »Zbogom, v tem trenutku so zatrebile trobente in on je že imel zanjko okoli vrata.

Nato je sledil trgovec Miško Jovanović, ki se je tresel po vsem životu. Toda ko je stopil pred vislice, se je popolnoma pomiril. Učitelj Daniko Ilič, ki je bil zadnji obešen, je bil popolnoma apatičen. — Kmeta Jakob Milović in Nedjo Kerović, ki sta bila istotako obsojena v smrt, sta bila, kakor smo že poročali, pomiloščena in sicer prvi na dosmrtno, drugi pa na 20 letno ječo.

Kdo je iznašel šrapnel? Malokomu je znano, da imajo šrapneli, ki se tolikokrat imenujejo v sedanjih vojni, svoje ime po angleškem generalu Shrapnellu. Proti koncu 18. stoltja je general Shrapnell za-

čel votle topovske kroglice, ki so jih uporabljali dotlej, polniti s smodnikom in kroglicami. Angleži so bili potemtakem prvi, ki so uporabljali šrapnele v boju proti sovražniku. Vkljub nedostatkom, ki jih je imela ta iznajdba v svojih začetkih, je vendar izborno rabila v španski in portugalski vojni proti napoleonskim vojskam. Angleški vojskovodja Wellington je bil tako navdušen vsled delovanja in uspehov novega topa, da je pripravil v pisnu, poslanem pod zimo leta 1808, siru Johnu Sindairu, naj angleška vlada iznajditelju preskrbi za njegovo iznajdbo izredno odlikovanje.

MALI OGLASI

se računajo po 4 stot. besedo. Maestro ti-kane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Šivalni stroj Singer, skoraj nov, zadnji modeli spremljen v mizico, proda Marija, Via Risorta 5, vrata 12. 105

Mebilirana soba se odda takoj gospodini ali priletni ženi. — Ulica Alfieri 17, vrata 5, prvo nadstropje. 4015

Odda se solnača soba z dvema posteljama v ulici Belvedere 12, vrata 15. 4016

Različne meblirane ali prazne sobe, za eno ali dve osebi, kakor tudi meblirano ali prazno stanovanje se oddajo takoj v najem v sredini mesta. Ugodne cene. — Ulica Commerciale 9 pritičje. 100

Postrežnica za pisarno ali pri mali družini išče službo od 9 in pol zjutraj do 2 popoldne. Prijazne poudbe pod »Stefanija« na Ins. odd. Edinosti. 103

Meblovana soba zračna, se odda takoj v najem gospodu ali gospici v ulici Commerciale št. 11, III. nadst. 4000

Soba prva se odda takoj v ulici Tiziano Vecellio št. 1, II. nad. 104

Dr. PEČNIK
Dr. PETSCHNIGG
TRST, VIA S. CATERINA ŠTEV. 1.
Zdravnik za notranje (splošne) bolezni 8-9 in 2-3 in specialista za kožne in vodne (spolne) bolezni 11-1 in 7-7 1/2

Dr. HORVATH
TRST, CORSO ŠT. 17
Specialist za KOŽNE in SPOLNE BOLEZNI; ŠIBKOST in NERVOZNOST; za BOLEZNI v NOGAH in SKLEPIH.
Sprejema od 11-1 pop. in 3-6 zvečer ob nedeljah od 10-1.

Dr KORSANO
Specialist za sifilitične in kožne bolezni
Ima svoj ambulatorij
v Trstu, v ul. S. Lazzaro št. 17, I.
(Palazzo Diana)
Za cerkvijo Sv. Antona novega.
Sprejema od 12. do 1. in od 6 do 7 pop. zenske od 5 do 6 popoldne.

ZDRAVNIK
Med. Dr. Karol Perničič
ordinira od 11-1 pop.
Trst, ulica Bonomo 3/II. (nasproti Dreherjeve pivovarne).

Točne ure prodaja
Emilio Müller
najuglednejša in najstarejša prodajalnica ur v Trstu, ulica S. Antonio (vogal ulice S. Nicolò)
Velika izbira
veržic, zlatih, srebrnih, kakor tudi stenskih ur vsake vrste l. t. d.
Ustanovljena l. 1869.

NOVO SKLADIŠČE
Veliko skladišče klobukov
dežnikov, bele in pisane srajce, izlask. platna žepnih robce, moških nogovic itd.
K. Cvenkel Trst Corso 28
Cene zmerne. — Postrežba točna.
Narodna trgovina. — Narodna trgovina.

ZALOGA POHIŠTVA
Giacomo Macerata
se je preselila
v ulico San Giovanni štv. 7.
Velika izbira svetlega in temnega pohištva PO NAJZMERNEJŠIH CENAH.
Samo v ulici San Giovanni štev. 7. — POSTREŽBA TOČNA.

Dnevnik „Edinost“ v Trstu

je izdal in založil nasledaje knjige:

1. »VOHUN«. Spisal I. F. Cooper. — Cena K 1.60.
2. »TRI POVESTI GROFA LEVA TOLSTEGA«. — Cena 80 vin.
3. »KAZAKI«. Spisal L. N. Tolstoj. Poslovenil Josip Knaflič. — Cena K 1.60.
4. »PRVA LJUBEZEN«. Spisal I. Sjergievitč Turgenjev. Poslovenil dr. Gustav Gregorin. — Cena 1 K.
5. »POLJUB«. Povest izgorskega življenja češkega ljudstva. Spisala Karolina Světa. Poslovenil F. P. — Cena 80 vin.
6. »BESEDA O SLOVANSKEM OBREDNEM JEZIKU PRI KATOL. JUGOSLOVANIH«. (Malo odgovora na škofa Nagla poslovno pastirsko pismo v pouk slov. ljudstvu.) — Cena 80 vin.
7. »IGRALEC«. Roman iz spominov mladeniča. Ruski spisal F. M. Dostojevskij. Poslovenil R. K. — Cena K 1.60.
8. »JURKICA AGICEVA«. Spisal Ksaver Šandor-Ojalski. Prevel F. Orel. Cena K 2.—.
9. »UDOVICA«. Povest iz 18. stoltja. Napisal I. E. Tomič Poslovenil Stefan Klavž. Cena K 1.60.
10. »JUG«. Historičen roman. Spisal Prokop Chochołušek. Poslovenil H. V. Cena K 3.—.
11. »VITEZ IZ RDECE HISE«. (Le Chevalier de Mais'm rouge.) Roman iz časov francoske revolucije. Spisal Aleks. Dumas star. Prevel Ferdo Perhavec. — Cena K 2.50.

DELNJSKA PIVOVARNA - TRST
ADRIA
NAJBOLJŠE PIVO!

SLAVIJA
vzajemno zavarovalna banka v Pragi
Rezervni fond K 63,432,101-92.
Izplačane odškodnine in kapitalije K 129,965,304-25.
Divid. se je doslej izpl. 2,899,795-26.
Po velikosti druga vzajemna zavarov. naše države z vseskosl. slov.-narodno upravo
Sprejema zavarovanja šloveskega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, kakor nobena druga zavarovalnica.
Zlasti je ugodno zavar. na doživetje in smrt z manjšajočimi se vplačili.
Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škoda cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.
Zavaruje tudi proti vlomu.
Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnokoristne namene.
Glavni zastopnik v Trstu
V. CEGNAR, ulica Caserma 12,
TELEFON št. 21-47.